

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku II Wydział Karny w składzie:

Sprawa oskarżonego
o czyn z art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

OBECNI

Przewodniczący	Sędzia Beata Cholewa
Protokolant	sekr. sąd. Agnieszka Sokół
Prokurator	Nie stawił się o terminie zawiadomiony wokandą

Wywołano sprawę o godz.14:00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony nie stawił zawiadomiony prawidłowo, w jego imieniu stawił się obrońca apl. adw. Adam Stasiak z upoważnienia adw. Steliosa Alewrasa – ustanowionego z wyboru, pełnomocnictwo i upoważnienie w aktach.

Obrońca podtrzymuje wniosek o umorzenie postępowania.

POSTANOWIENIE

- I. na mocy art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 §2 k.k. umorzyć postępowanie karne przeciwko o to że w okresie od daty dziennej nieustalonej do dnia 1 października 2020 roku w Świdniku woj. lubelskiego uprawiał wbrew przepisem ustawy siedem roślin ziela konopi innych niż włókniste, czym naruszył art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;
- II. na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdzić, że wydatki za postępowanie ponosi Skarb Państwa.
- III. na podstawie art. 98 § 2 k.p.k odroczyć sporządzenie uzasadnienia na okres 7 dni – z uwagi na zawłość sprawy.

Postanowienie ogłoszono

Rozprawę zamknięto o godz.14:04

Przewodniczący

Protokolant

Uzasadnienie

zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie od daty dziennej nieustalonej do dnia 1 października 2002 roku w Świdniku woj. lubelskiego uprawiał wbrew przepisem ustawy siedem roślin ziela konopi innych niż włókniste, czym naruszył art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2022 r obrońca oskarżonego wystąpił z wnioskiem o umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu na podstawie art. 17§1 pkt 3 k.p.k. ponieważ przedmiotem czynu jest uprawa roślin konopi innych niż włókniste wyłącznie w celu medycznym a motywacją sprawcy była ochrona zdrowia jego brata.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie sądu okoliczności sprawy niniejszej przemawiają za uznaniem, iż wprawdzie zachowaniem swym wyczerpał znamiona występku z art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, to jednak czyn ten, z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość, nie stanowi przestępstwa i tym samym postępowanie - na mocy art. 17 §1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1§2 k.k. - należało umorzyć.

Zgodnie z art. 1§2 k.k. nie jest możliwym przypisanie popełnienia przestępstwa sprawcy, który poprzez swoje określone zachowanie realizuje znamiona danego czynu zabronionego, jeżeli społeczna szkodliwość tego czynu jest znikoma. Katalog okoliczności, które należy mieć na względzie przy ocenianiu stopnia społecznej szkodliwości został przez ustawodawcę określony w art. 115 § 2 k.k., który to przepis stanowi, iż przy dokonywaniu takiej oceny należy brać pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Podkreślić przy tym należy, że o stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują cechy wiążące się z samym czynem „ (...)z jego stroną przedmiotową i podmiotową (postać zamiaru, motywacja). Nie są to natomiast okoliczności dotyczące sprawcy, charakteryzujące jego dotychczasowy tryb życia, warunki osobiste, właściwości. Okoliczności te są istotne przy doborze odpowiednich środków reakcji karnoprawnej. Nie mogą one jednak w szczególności decydować o tym, czy czyn realizujący znamiona typu czynu zabronionego jest przestępstwem, czy nie (art. 1 § 2). Ustalenie tego może nastąpić wyłącznie na podstawie oceny samego czynu, a nie na podstawie oceny jego sprawcy” / tak K. Buchała, A. Zoll, „ Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz”. tom I, Zakamycze 1998/.

Mając na względzie wymieniony powyżej katalog przesłanek stwierdzić należy, że w sprawie niniejszej stopień społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się jest znikomy.

Za słusznością takiego stanowiska przemawiają zarówno okoliczności strony podmiotowej, jak i przedmiotowej tego czynu. Materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania, w tym zwłaszcza wyjaśnienia oskarżonego (k.150) potwierdzają, że

posadził 7 roślin konopi innych niż włókniste, ale wyłącznie w celach leczniczych dla brata. Wyjaśnienia te pozostają w zgodzie zarówno z kartą informacyjną ze szpitala (k.151-

